

проводиха да видя кой ша иде на Градеце, [та] да проводим писмо [и] да видим дали има някой да си й дошел от Шумен, които хора бяха утешле, защото дядо поп Тодор са забави и ни[е] са много кахарехме за тебе, батенце миличко. Пък и като и[з]лязах да утвoдим срешнах момчето и то ми речи утвoдям у вас да занеса писмо от баця Василя. И ас като [в]зех писмото от него момче и не знайех как прапусках да ида да кажа на мама и [на] нашети миле сестри, за да ся успокоят. И ти батенце да знайеш, като видехме писмото сакаши видехме тебе, толкос са зарадвахме. И като [в]зехме да го разпичятеми с кака Люца и ас немо[га] да го прочита от слъзи, също и кака Люца, както и мама и [в]сичките наше мили сестрице. И като го прочетох писмото, разумях що ни пишеш. И дето ни пишеш, че та избрали едногласно деловодител⁷⁹, пък кака Радка речи като голямо увен, дето води сюрята.²⁷⁻² И тий бате да знайеш ка[к] ни учи Г[осподин] Ха[ралампи]⁸⁰ и предание имаме 45 минуте. Пък уний време губихме. Пък учителката доходя и дума на мамини да ни ма пуштят да ходя пре учителя Харалама да ма уче той. И тя ми речи пиши на Г[осподин] В[асил] да видим, как[в]о ша ти пише. И ако дава изволение да доходяш у дома да ти при[по]давам, както сам та учила досега, тъй ша та уча. Пак и ас, бате, незнайя какво да правя и викаш да кажем истената. Ако питаш за кака Люца, никой не можи да йя успокои. [В]синца L думаме и я ра[з]думавме, че нето еде, нето пийе. Спи нощо и на деня кара и като чуле [в]сичките руднине дакагини и [в]уйчо Стефан⁸¹, бати Васил чичов⁸² и буля Стефаница.⁸³ И леля попадийя⁸⁴ беше у дома, и тя каза да [те] поздрава и от нейна страна.

И дето ни пишеш зарад[и] прежда[та] кой номер [да бъде], от 18 номеро да йе преждата. И батка Дойна не сме го разбирали, демек ши проводим писмо по баця Ру[с]ка уйчов Ивано[в]. И тъй батенце, да знайеш, че кака Радка, кака Стефана и Й[о]вка са учет. И дето ни пишеш з[а] армагано какво да ни проводиш, бла-годарем ти батенце, как[в]ото добриш, също и ни[й].

И мама та поздра[в]лява, [също и] кака Марийка, и кака Радка, и кака Люца, и Стефана и Й[о]вка.

Ас ваша покорна сестра
Гана Димитрова Стоянова

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 269, л. 2-3. Автограф.

№ 28

1873 април 12, Хамзача.

Писмо от Дойно Д. Стоянов до В. Д. Стоянов в Браила

Драги мой бате,

Ето да ви са вотговорим и ний как ви приехме писмото. И са зарадвахме много като